

Autorka: Denisa Fujašová,

ot-pisec

Odkaz v zelenom zošite s modrými nezábudkami budúcej generácii

26.6.2071

Meno: MelanieCarliseová

Dátum narodenia: 26.6.2056

Vek: 15 (dnes mám narodky! ^^)

26.6.2072

Volám sa MelanieCarliseová a tento zelený zošit s modrými nezábudkami bude odteraz môj denník. Rodičia mi ho síce darovali pred rokom a otec pritom zavtipkoval: „...aby si mala kde zapisovať svoje hlboké myšlienky, čo sa zachovajú pre ďalšie generácie...“, ale viete, v tom čase som nedosahovala dostatočnú úroveň vyzretosti na to, aby som bola schopná takejto náročnej psychickej aktivity (inými slovami, bola som príliš lenivá). Odteraz sa to zmení. Pravidelne tu budem zapisovať moje postrehy. Aby mali tie budúce generácie čo čítať (v prípade, že úroveň svetovej literatúry klesne tak hlboko, že budú ľudia nútení siahnuť aj po zelenom zošite s modrými nezábudkami). Ale už si idem užívať môj narodeninový deň. Veď šestnásť mám len raz, nie?

26.6.2073

~~Milý denníček~~ Milé budúce generácie, ako ste si mohli všimnúť, ešte stále nie som schopná pravidelne sa venovať takej náročnej aktivite akou je písanie denníka (inými slovami, som príliš lenivá). A navyše mám málo času. Nevychádzajte mi to, prosím!

Nepoznám školský systém budúcnosti, ale tu a teraz študenti musia ísť naplno, ak chcú byť úspešní (a to ani nespomínam, že dobrý rovná sa trojka -_-). Nepamätám si presne, čo všetko sa udialo za uplynulý rok, ale čo sa udialo tento mesiac, to viem dokonale. Jedným slovom – peklo. Nie, nemám problémy s rodičmi (väčšinou), ani s výsledkami v škole (pokiaľ považujete hodnotenie „dobrý“ za dobré), ani s bratom, ani frajerom (neexistujúce osoby = neexistujúce problémy). Ide o to, že jún 2073 bol vedcami vyhlásený za najteplejší mesiac posledných niekoľko desaťročí. Dokonca aj osoby s viditeľným nedostatkom mozgovej hmoty, čo globálne otepľovanie považujú za nezmyselnú konšpiráciu, priznali pravdu. Sme v keli. Hoci minulý piatok bolo asi štyridsaťdva stupňov, pri sledovaní správ ma zamrazilo. Hlboký bas hlavnej televíznej stanice pomaly a rozvážne vyslovoval rozsudok nad ľudstvom: „Niet cesty späť.“ Už niet cesty späť. Môžeme si zagratulovať, podarilo sa nám zničiť našu planétu! Odteraz sa Zem bude už len otepľovať a otepľovať, kým z nej nezostane jedna veľká zoschnutá piesková guľa. „Na základe výpočtov predpokladáme, že posledný ľadovec sa roztopí v roku...“ Otec vypol televízor. Mama sedela bez slov.

26.6.2074

Milé budúce generácie, nebudem sa opäť sťažovať na nedostatok svojho voľného času, sú to samé výhovorky. Pred dvoma rokmi som napísala, že budem robiť pravidelné zápisky a tie predsa robím. Pravidelne raz do roka je podľa mňa tak akurát, ak nie ste presvedčení o opakoch. Dnes mám 18. Už som aj ja dospelá. Teplota vzduchu dosahuje 40 stupňov. Takmer všade. No čo, veď je leto, poviete si. Ale keď je leto aj v kedysi príjemne upršanom Anglicku (čo viem z kníh) také pekelné? Som zmätená. Som nahnevaná na všetkých dospelých. Naozaj neexistuje spôsob, ako zastaviť, ako vyriešiť, alebo aspoň ako zmierniť globálne otepľovanie?! Vás to netrápi? Sedíte si vo svojich klimatizovaných bytoch, kanceláriách... Pravdepodobne si toto aj tak neprečítate, lebo si píšem sama so sebou (čo je, myslím, úlohou denníka). Keď vyrozprávať sa niet komu.

26.6.2075

Milé budúce generácie, po roku som tu opäť so železnou pravidelnosťou s novými informáciami zo Zeme. Zo Zeme, na ktorej už tri mesiace nespada ani jedna dažďová kvapka. Od východu na západ, od severu na juh, skrátka nikde. Dňa 26.3.2075 o 21.55 ľudia naposledy zachytili správu, že v coloradskom Lakewoode pršalo. Cez deň asi dvadsaťpäť stupňov, čo je na marec celkom fajn teplota. Večer som vyšla na verandu nadýchať sa čerstvého vzduchu, keď začali padať prvé posledné kvapky. Bosými nohami som chodila po mokrej tráve. Nikdy nezabudnem na ten pocit chladivej vody objímajúcej moje plecia, ako keď sa s vami lúči starý priateľ. Potom dážď ustal. Boží dar menom dážď, ktorý našu Zem napájal a zavlažoval tisíce rokov, nás opustil. Asi som prehnane pesimistická, píšem, akoby snáď už nikdy nemalo pršať. Verím, že bude. Všetci veríme.

26.6.2076

Milé budúce generácie, moje pesimistické myšlienky boli pravdepodobne na mieste. Od môjho posledného zápisu nespada z oblohy jediná molekula vody. Pamätám si, ako som si na šieste narodeniny priala jednorozčca. Dnes si prajem niečo omnoho nereálnejšie ako všetky rozprávkové čarovné bytosti. Prajem si dážď.

26.6.2078

Milé budúce generácie, neviem, či poznáte Bibliu. Je v nej príbeh o jednom prorokovi, ktorý sa volal Eliáš. V krajine, kde žil, tri roky nepršalo ako Boží trest pre ľudské hriechy. Nakoniec ale všetko dobre dopadlo a dážď sa vrátil. Dúfala som, že v tomto prípade to bude podobné, no pomaly prestávam veriť. Možno si Boh iba zle nastavil budík, keď mešká tri mesiace. Možno sú naše hriechy väčšie ako hriechy ľudí v tom príbehu. A možno to tak skrátka má byť. Ľudstvo raz predsa musí vyhynúť, nie? A spôsob nášho zániku nám pomaly ale isto začína byť známy. Ako keď v šachu už niekoľko ťahov pred koncom viete, ako sa hra skončí. Žiadna svetová vojna, epidémia, ani útok pokročilej mimozemskej civilizácie. Zomrieme od smädu.

26.6.2080 Milé budúce generácie, dnes som dostala jeden z najkrajších narodeninových darčiekov vôbec. Nie nepršalo (to by nebol darček, ale hotový zázrak). Rodičia mi kúpili zásobu pitnej vody na niekoľko mesiacov. Kedysi bola. Dnes si pitnú vodu ceníme viac ako ropu. Spoločnosti s obrovskými vrtákmi, ktoré kedysi slúžili na hĺbkové vrty v honbe za čiernym zlatom, ich dnes používajú na získanie priehľadného zlata. Odhadujú, že ložiská podzemnej vody sú naším záchranným lanom. Čo v preklade do jazyka pesimistov znamená, že síce zomrieme od smädu, ale bude nám to trvať dlhšie.

26.6.2082

Milé budúce generácie, možno (pesimista vo mne si neodpustí podotknúť, že ide o naozaj veľké MOŽNO) máme šancu na záchranu. V týchto veciach sa veľmi nevyznám, ale vraj sa stavajú obrovské rakety, ktoré by nám umožnili vycestovať na Mars. Včera som to sledovala v televízii. Vraj všetky dostupné zdroje využívajú v najvyššej možnej miere. Už nehľadia na dôsledky a budúcnosť (ani vás by asi nezaujímalo, o koľko desaťročí miniete ten či onen vyčerpatelný zdroj, keď vám ostáva nanajvýš pár rokov). Prvé vozidlá vesmírnej kyvadlovej dopravy, ako ju nazvali, chcú začať vysielat' do desiatich rokov. Mňa by asi najviac zaujímalo, koľko bude stáť lístok na tú „kyvadlovú dopravu.“

26.6.2084

Milé budúce generácie, pred sto rokmi vyšiel dystopický román GeorgeaOrwella 1984. Hoci v niektorých veciach mal až desivú pravdu, ktorá nútila ľudí zamyslieť sa nad budúcnosťou, stavím sa, že nikomu ani v najhoršom sne nenapadol scenár, aký prežívame my. Nemôžem tu písať všetko z jednoduchého dôvodu – keď človek plače, vylučuje vodu. Momentálne naozaj nie som v situácii, aby som si mohla dovoliť plytvať vodou.

27.6.2086

Milé budúce generácie, na každom trňovom kríku rastie ruža. Dôvod môjho denného meškania je krajší ako všetky výhovorky, ktoré by som bola kedy schopná vymyslieť. Včera som dostala najkrajší darček, aký kedy môžete dostať. Nie, nepršalo. A hoci si veľmi želám, aby som ešte niekedy zažila pocit chladných kvapiek hladiacich a chladiacich moju pokožku, nikdy by som ho nevymenila za niečo také krásne, ako dieťa ležiace v postieľke vedľa mňa.

26.6.2090

Milé budúce generácie, o dva mesiace štartuje prvá zo série vesmírnych lodí SAVE650. Vezie sa v nej niekoľkotisíc ľudí, ktorí by sa mali na Mars dostať o tri a pol roka. Hneď po ich odchode sa majú začať plánovať odlety ďalších lodí, ktoré Zem opustia v roku 2092, 2093 a 2094. Dátumy ďalších odletov sú zatiaľ nezverejnené. Započula som, že deti budú vysielané prednostne. Oni sú koniec koncov naša budúcnosť.

26.6.2094

Milé budúce generácie, toto je pravdepodobne môj posledný zápis. O pol roka Ellie odlieta vo vesmírnej lodi SAV650-04. Zabalený zelený zošit s modrými nezábudkami bude súčasťou jej batožiny. Na balík napíšem, že ho má otvoriť na svoje pätnáste narodeniny. Jej lenivá mama doňho nenapísala žiaden rozsiahly román, takže jej ostáva ešte veľa, veľa strán. A možno, ak sa na vás usmeje šťastie, si jej dielo prečítate aj vy.